

We Lwowie dnia 30. kwietnia 1900.

Aleg. 217

Sprawozdanie

komisyi gminnej o wniosku posła Okuniewskiego, względem przyznania radom gminnym prawa ograniczania czasu zabaw, z powodu chrzcin, wesel i innych uroczystości familijnych, tudzież prawa ustanawiania godziny, o której szynkownie mają być zamykane.

Wysoki Sejmie!

Wniosek posła Okuniewskiego zmierza do ograniczenia pijaństwa po wsiach, i proponuje w tej mierze uzupełnienie przepisu §. 32. ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 Nr. 9 Dz. ust. kraj. przez dodanie następujących przepisów prawnych:

1) radzie gminnej przysługuje prawo ograniczenia czasu, przez który trwać mają zabawy z powodu chrzcin, wesel i innych uroczystości familijnych,

2) radzie gminnej przysługuje również prawo uchwalania godziny, o której szynkownie mają być zamykane.

Pierwsza część tego wniosku zamierza nadać radom gminnym prawo wkroczenia w sferę prywatną, a według dotychczasowych przepisów ustawy gminnej należy do zakresu działania rady gminnej obowiązek czuwania nad obyczajnością publiczną. Wniosek ten zmierza zatem do rozszerzenia kompetencji rady gminnej.

Druga część wniosku zmierza do ograniczenia pijaństwa, jakie za pomocą szynkowni szerzonym bywa.

Już wedle obowiązujących przepisów ustawy należy do zakresu działania rady gminnej prawo czuwania nad obyczajnością publiczną i rada gminna sprawując policję miejscową, może w granicach obowiązujących ustaw wydawać w obrębie gminy obowiązujące przepisy, tyżące się policji miejscowej.

Na tej też podstawie rady gminne wydawały przepisy co do zamykania domów gościnnych i szynków, lecz niedość jasny przepis ustawy w tym kierunku jest powodem, że praktyka odmawia radom gminnym tego prawa, albowiem trybunał administracyjny orzekł pod dniem 11. marca 1881 l. 354, że przepisy o zamykaniu domów gościnnych i szynków o pewnym czasie nie należą do owych przepisów, które rada gminna ze stanowiska obyczajności i policji miejscowej w ogóle wydawać może, ponieważ tu chodzi o ograniczenie uprawnienia przemysłowego.

Szynkownie po wsiach są bardzo często przyczyną rozpajania ludności i licznych niemoralności, są siedliskiem pijatyk, kłótni, bójek, a często zabójstw, kradzieży i lichwy. Wobec tego należałoby ten przemysł tak szkodliwie na moralność publiczną oddziałyujący ukrócić.

Projekt reformy ustawy gminnej przekazany został uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 28. kwietnia 1900 Wydziałowi krajowemu, a ponieważ i wniosek posła Okuniewskiego zmierza do uzupełnienia przepisów ustawy z dnia 12. sierpnia 1866 Nr 9 Dz. ust. kraj., dla tego komisya gminna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wniosek posła Okuniewskiego przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu odnośnie do przekazanego już wniosku reformy ustawy gminnej.

Zastępca przewodniczącego:

Zaleski.

Sprawozdawca:

Kulczycki.